

ת"פ 32225/03/18 - מדינת ישראל נגד ד"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 32225-03-18 מדינת ישראל נ' ד"מ
לפני כבוד השופט עמית דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד - אסף כרמונה

המאשימה

נגד

ד"מ

ע"י ב"כ עו"ד - שאדי כבהא

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

כללי:

1. התביעה מייחסת לנאשם שני אישומים. הרקע לאישומים יחסים מעוררים בין הנאשם לגרושתו הגברת **דו"מ**. לנאשם ולגברת מרזוק (להלן: "**המתלוננת**") שני ילדים משותפים.

2. באישום הראשון המאשימה טוענת כי בעקבות וויכוח בין הנאשם למתלוננת בשיחה טלפונית בערב ה-05.05.18 איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה ש"**עוד יראה לה מה זה**", "**תראי מה אעשה לך**". בהמשך הוסיף כי הוא בדרכו אליה כדי "**להראות לה**". כעבור כשעה הגיע הנאשם לדירת המתלוננת ברחוב בבת ים והחל לצעוק עליה שעה ששוחחה עם אמה הגברת **ו"ד** בטלפון.

המאשימה טוענת כי הנאשם תפס בחוזקה בידה השמאלית של המתלוננת. המתלוננת הדפה אותו ובתגובה דחף אותה הנאשם.

המתלוננת נפלה על המיטה וממנה על הרצפה.

3. המתלוננת ניסתה להתרומם מהרצפה, הנאשם אחז בידיה ומנע ממנה להתרומם, בתגובה בעטה

עמוד 1

המתלוננת בנאשם כדי שיניח לה.

הנאשם סובב את ידה של המתלוננת שביקשה ממנו לחדול וציינה כי הוא שובר לה את היד.

רק לאחר שאמרה המתלוננת כי היא תזמין משטרה עזב הנאשם את הדירה.

לנאשמת נגרמו סימנים כחולים ביד שמאל.

4. בגין המפורט באישום הראשון המאשימה מייחסת לנאשם עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשים תשל"ז 1977 (להלן: "**החוק**") ותקיפה חבלנית של בן זוג עבירה לפי סעיף 382 (ב) לחוק.

5. באישום השני טוענת המאשימה כי ביום 08.03.18 הגיע הנאשם לחנות שבבעלות אחד מאחיה של המתלוננת ברחוב בתל-אביב.

הנאשם קילל את הנוכחים, אחיה והוריה של המתלוננת, ואיים על המתלוננת בפניהם בכך שאמר שאם יעצר, ברגע שישתחרר יתפוס את המתלוננת ויכניס בה סכין.

לאחר כשעה התקשר הנאשם למתלוננת ואיים עליה בכך שאמר לה כי אם הוא יעצר הוא "**יראה לה מה זה**".

6. בגין מעשים אלה יוחסה לנאשם עבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק.

7. להשלמת התמונה יצוין כי סמוך לאחד האירועים שתוארו בכתב האישום נדקר הנאשם על ידי אחד מאחיה של המתלוננת. הנאשם אושפז בעקבות אותה דקירה. הדוקר נשפט ונידון לעונש מאסר.

8. הנאשם כפר בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. הנאשם טען לגבי האישום הראשון כי היה וויכוח בינו לבין המתלוננת. הוא הכחיש כי תקף אותה או איים עליה וטען כי היא זו שתקפה אותו. הנאשם טען כי ייתכן כי הסימנים בידיה של המתלוננת נגרמו לה כשהוא הדף אותה.

9. לגבי האישום השני, אישר הנאשם כי היה בחנות של אחיה של הנאשמת. הוא הכחיש כי השמיע איומים בחנות.

לגבי שיחת הטלפון מסר הנאשם כי שוחח עם הנאשמת אך לא איים עליה.

הנאשם מסר כי העביר למאשימה את הקלטת השיחה.

מהלך הדין:

10. המתלוננת העידה בפניי ביום 26.2.19. בתחילת עדותה סירבה המתלוננת להשיב לשאלות וצינה כי התחתנה בשנית והבעיות שלה עם הנאשם הן מאחוריה.

בעקבות עמדה זו הוכרזה המתלוננת כעדה עוינת ושליחת ההודעות שלה הוגשו לבית המשפט.

11. במהלך חקירתה הנגדית על ידי התובע התפרצה לפתע המתלוננת כלפי הנאשם וטענה כי הוא עשה לעברה תנועה מעליבה שמצביעה על כך שלא התחרט על מעשיו וביקשה למסור את האמת על מה שהתרחש.

12. המתלוננת מסרה כי ביום 05.03.18 הנאשם בא לביתה בבתי-ים. בנה פתח לו את הדלת. הוא התפרץ אליה בצעקות כשהיא משוחחת עם אמה בטלפון. המתלוננת הוסיפה כי הנאשם דחף אותה: **"...ואז נפל לי הטלפון, אני דחפתי אותו ועל זה חקרו אותי, כי הוא כן הרביץ לי ולי היו סימנים וצילמו את זה..."**.

13. בהמשך הוסיפה המתלוננת: **"...אני הגנתי על עצמי, דחפתי אותו כמה פעמים ואז היה וויכוח עם הידיים שלו וזהו, זה מה שהיה, אני התקשרתי למשטרה והוא יצא בריצה..."**

העדה מסרה כי ילדיה סיפרו לשוטר שהגיע **"... שאבא מרביץ לאמא והיו ממש בוכים..."**.

14. לגבי האיומים מסרה המתלוננת: **"... אני הקלטתי אותו, הייתה שיחה שהוא התקשר אליי וקילל ואיים הוא אמר לי, אם אני אעצר תראי מה יקרה לך"** העדה טענה כי לא מסרה את ההקלטה למשטרה אך השמיעה להם אותה. העדה גם התחייבה להעביר את ההקלטה לבית המשפט אם היא עדיין ברשותה.

15. בחקירתה הנגדית מסרה המתלוננת כי היא בקושי דחפה את הנאשם שלא זו היא נפלה על המיטה וממנה לרצפה. הנאשם אחז בחוזקה בידה וסובב אותה, היא צעקה שהוא שובר לא את היד ורק אז עזב אותה.

16. הסנגור השמיע לעדה שיחה מוקלטת מיום 8.3.18, העדה מסרה כי נראה לה שזו השיחה שהקליטה.

17. אין מחלוקת ממשית בין הצדדים כי ביום 8.3.18 הגיע הנאשם לחנותו של ר' אח המתלוננת והשמיע דברים קשים על המתלוננת ובין היתר טען כי היא שוכבת איתו כשהוא משלם לה כספים.

בשיחה היו נוכחים אם המתלוננת, אחיה ואביו.

האם העידה בפניי כי הנאשם קילל אותה, כינה אותה ואת בנותיה זונות ואף איים כי אם המתלוננת תתלונן נגדו

הוא ידקור אותה.

ראוי להדגיש כי איש מהנוכחים האחרים בחנות לא זומן להעיד ע"י המאשימה.

18. יום לאחר אותו ביקור בחנותו של ר', נדקר הנאשם על ידי אח אחר של המתלוננת ונפגע בבטנו.
19. הנאשם מסר כי יום לפני האירוע ב-5.3.18 גרושתו ביקשה ממנו שיאסוף את בנם מההסעה. הנאשם פנה לגיסתו שהוציאה את הילד.
20. הגיסה נזעמה שמטילים עליה להוציא את הילד ובאה בטענות אל הנאשם בעלה והמתלוננת. היו חילופי קללות בין המתלוננת גיסתה ואחיה. המתלוננת כעסה שהנאשם הטיל את משימת איסוף הילד על גיסתה.
21. המפגש בין הנאשם למתלוננת נערך באותו יום על רקע האירועים שתוארו לעיל.
22. הנאשם אישר כי לאחר התקרית הייתה לו שיחת טלפון עם אם המתלוננת והוא לא שלל כי ביקש מאם המתלוננת להגיד לה לא לפנות למשטרה.
23. רס"ל אברהם רן הגיע לבית המתלוננת ב-5.3.18 בשעה 21:00 ציין בדוח הפעולה (ת/2) מפי המתלוננת: **"... הגרוש שלה ד"מ הגיע לבית ותקף אותה החזירה לו והוא ברח"**.
- השוטר ליווה את המתלוננת וילדיה לבית אמה. הוא לא ציין כי הילדים מסרו לו שאבא היכה את אמה.
24. בתמונות שצולמה המתלוננת רואים המטומה בזרוע שמאל (ת/3).
25. המתלוננת מסרה בהודעותיה על מעשי אלימות שבוצעו על ידי הנאשם כלפיה לפני מספר שנים. המדינה החליטה שלא להאשים את הנאשם במעשים אלה ועל כן החלטתי להתעלם מהם.
26. מתמליל ההקלטה (ס/2) שהוגש על ידי ההגנה עולה כי ביום 8.3.18 התקשר הנאשם למתלוננת לאחר שלא השיב לניסיון התקשרות שלה אליו.
- הנאשם חזר וטען באותה שיחה כי לא עשה דבר למתלוננת, המתלוננת נמנעה מלהטיח בו את מעשיו. הנאשם לא השמיע כל איום באותה שיחה.

הערכת העדויות:

27. המתלוננת עשתה עליו רושם של אישה דעתני שאינה מפחדת מהנאשם.

בשיחה מיום 5.3.18 היא אישרה שכעסה על הנאשם על העברת משימת איסוף הילד לגיטתה, על כך שהוא מזדהה עם הגיסה וממשיך לעבוד אצל בעלה.

בעקבות אותה שיחה היו חילופי דחיפות בין הצדדים, המתלוננת נפלה על המיטה, הנאשם אחז בידה, המתלוננת בעטה בו והדפה אותו כשהיא קמה מהמיטה הוא עזב את הדירה.

28. באשר לאיומים ברור כי בשיחה שהוצגה לבית המשפט לא נשמע כל איום מצד הנאשם. ברור כי השיחה הוקלטה לאחר שהנאשם תוודך איך לנהל אותה אולם אין בכך כדי להמעיט מחשיבותה. המתלוננת לא פסלה את האפשרות כי זאת השיחה שהיא הקליטה ובכל מקרה לא הציגה הקלטה אחרת.

29. באשר לדברי אם המתלוננת הדברים נמסרו לאחר שבנה דקר את הנאשם בגלל הפגיעה הקשה בכבוד המשפחה על ידי הנאשם. על כן יש להתייחס בזירות לדבריה.

30. לאחר שבחנתי את מכלול הראיות הגעתי לידי מסקנה כי התביעה לא הוכיחה במידת הוודאות הדרושה במשפט פלילי את העבירות המיוחסות לנאשם ועל כן החלטתי לזכותו מחמת הספק.

ניתנה היום, כ"ט אייר תשע"ט, 03 יוני 2019, במעמד הצדדים